

29.10.45, יום ב';

בבוקר נפגשתי עם אדי וורבורג, שעומד לרשח

בנשיאות הג'וינס.

מקומו של

- בעשרים לפני אחת עשרה סלפנו לי ממשרדו של

אייזנהאואר שהגנרל רוצה לראות אותי מיד. בעשר כשהייתי

במשרד אמרו שהגנרל יחזור רק באחת עשרה ומכונית נצטווה

להיות אצלו רק באחת עשרה. הודעתי שאין לי ברגע זה מכונית

ושלחו לי מכונית אחרת. הכניסו אותי למשרדו של א-ר, כקוסם

בשלוש דגלי המעצמות הגדולות. אייזנהאואר בא לקראתי ופתח:

גנרל סמיס אמר לי שאתה הרוח החיה במפעל הבנין בארץ. אמרתי:

סמיס הוא נדיב, אני רק אחד העושים, ואני מאושר להגיש לך אישית

את תודת העם היהודי על מה שאתה עושה לאנשינו. שחרורך את

אירופה הוא ענין להיסטוריה עולמית, מה שאתה עושה לאחר השחרור

לאנשינו הוא חלק מההיסטוריה שלנו. הוא הפסיקני ואמר שהשאלה

היא פסיכולוגית. אנשים שסבלו כל כך הרבה כאנשים האלה

כתיחמים לכל בחוסר אמן ומלאים רוגז. הוא יודע שהם רוצים

ללכת לארץ, אבל אין זה בידו, הוא רוצה להועיל להם בהיותם פה

עד כמה שאפשר. אמרתי לו שבעיקר יש לעשות שני דברים:

(29) לתת להם שלטון עצמי - למען יגדל אמונם בעצמם, והכשרה

מקצועית או הקלאית למען הכשיר אותם לעתיד. לשם כך יש לרכז

אותם עד כמה שאפשר בשטח אחד. הוא אמר: זה רעיון חדש ונראה

לי לנכון, כי הפיזור מכביד על הזנתם וגם מעורר בהם חשדים.

אמרתי: יש עוד נימוקים - כשהיו יחד ישתלטו עליהם הסובים

יזבהם, כשהם פזורים פועלים הרעים, וגם יש להם יוחר כדי מגע

עם הגרמנים. שאל אם שלטון עצמי מקומי או כללי? - אמרתי
סניהם, כי לא בכל מקום יש אנשים מרכזיים ורק בשלטון עצמי
כללי יעמדו בראשם הסובים שבהם.

שאל על הכשרה חקלאית. סיפר שהיה באחד המחנות
והציע להם אלפים הקטר עם בנינים והכל. שוחחו ביניהם קצת
ואמרו שלא יוכלו ללכת שמה לעבוד. הבטחתיו שיש צעירים שילכו
ברצון לעבוד. שאל אם ההזנה לא תכבד ע"י פזורים. אמרתי:
אל הפזר, קח שטח חקלאי סביב מינכן. גילה הבנה גמורה
לחשיבות ההכשרה והרהביליטציה הנפשית. סיפרתי לו על הצורך
בספרים ובחומר קריאה שאין למצוא אלא בארץ ושהצעתי לסמיט
לשלוח אווירון לארץ. שאל מתי ישובו האנשים לארץ וסיפר
שבהיותו בצפון אפריקא צווה לדרלן לבסל כל ההגבלות נגד
היהודים ודרלן נתן לו מכתב מהרב בקונסטנצין (בצרפתית) -
(אינו קורא צרפתית ואינו יודע אם המכתב אוטנטי) המבקש
לבסל את הגזירות לאט לאט ובהדרגה, למען שלא להרגיז הערבים.
אמרתי לו שיתכן שהרב הוכרח לכתוב מכתב כזה, אבל אין לחשוש
להעלאת היהודים לארץ. השיחה נמשכה למעלה מחצי שעה.

בשובי למלון מצאתי שריפקינד וניידיטש שבו. נשלחו (30)

50 ילדים מפרנוולד ללונדון לפני יומים!

אייזנהוייר סיפר לי שנחן סמכות לריפקינד לתקן
לקויים קטנים מיד במקום, ונתן הוראות מתאימות למפקדים,
חיקונים גדולים יביא לו. לאחר שיגמור תפקידו הרשמי יהיה

ריפקינד לספר לעולם מה שראה כאיש חפשי בהחלט.
הוא רוצה שהעולם ידע האמת (הכעס על הרו"ח של הריסון גדול).
קבענו פגישה עם ניידיטש וריפקינד לחמש בקרלטון.

קבעו נסיעתי לפריס למחרת הבוקר שעה 8. עלי לצאת
מפה בשבע, ובעשר אהיה בפריס.

— רות מוסרת שביתנו בברלין מיינקהשטרסה 10 לא
נחרב, ונמצא באזור הבריטי.

— שוורץ: מכלכלים 5000 ילדים (ער בני 16) בפולין
עוזרים לנוער (קבוצים): מזון, כלים ומכונות להכשרה, בערך
2000 בקבוצים, סהם 1000 בליגה, 1000 באיחוד. יש לג'וינט
תקציב של 80.000 לחודש בשביל נוער, התקציב הכללי לחודש בפולין
החצי מליון דולר. אמרתי לו: נוציא הילדים והקבוצים לגרמניה.
שוורץ סבור שרבים לא ילכו לגרמניה. הממשלה הפולנית הבטיחה
לשוורץ ולזומרשטיין שלא תהיה שום הפרעה ליציאתם לארץ — כשיקבלו
סרטיפיקטים. היהודים מרוסיה יתחילו לחזור לפולין, כי הם
סבורים שוכלו לצאת מפולין, אבל לא יוכלו לצאת מרוסיה אם
(31) ישארו בתוכה. יש 150.000 יהודים ברוסיה שיחזרו. גם יהודי
וילנא (3500) שיוכלו להוכיח שהיו נתיני פולין, יוכלו לשוב
לפולין, וישובו.

התקציב הכללי של ג'וינט לשנה 28 מיליון. פולין 6,
הונגריה וצ'כיה יזקקו לסכומים גדולים. יש כ-40.000 יהודים

בצ'חיה. לרומניה 400,000. לחורש. לעליה - סבור שוורץ -
יש לחת 25% מכל החקציב. הוכחתי לו שכל אש שמעלים ארצה -
הוא ריוח נקי בשבילם, כי הם מוציאים למעלה ממאתים דולר
על יהודי שזקוק לעזרתם.

- אה"צ פגישה עם קורדיליה סרימבל מצלב אדום
אמריקני ע"י USFET וליאונרד קסדה, ממונה על הצלב האדום.
קורדיליה לוותהפעמים שיירות עולים לארץ בזמן האחרון.

- לפנות ערב שיחה עם ריפקינד וניידטס. לר-ד
יש ספקות בנוגע להצעה אחת שלי - "ריכוז טריטוריאלי". ספק
אם כולם ירצו, ספק אם זה יתכן, כי דרושים גרמנים לעבודות
צבוריות שאין היהודים רוצים ויודעים לעשות (שרות עיר
ודרכים). אולם הוא סבור שכולם יש להושיב בחדרים, ובסביבת
סינכן ומהווה מאליו מרכז. גם הוא רואה חשיבות ההכשרה,
ויתאמץ להרחיק הגויים האויבים. יאמר לאייזנהאור שחפקיד
ההצלה (rescue) נעשה כהוגן, אבל יש תפקיד של החלמה,
וזה עוד מרט נעשה אלא במקצת. והוא צודק בזאת.

- היום הופיעו בעתון האמריקני הצבאי שחי ידיעות:

(1) אטלי יצהיר בקרוב מדיניות ארי"ת ויציע לשלוח
ועדה לבחון כמה "מנושלים" רוצים ללכת לארץ,

(2) ווגנר וספט הכניסו ריבולוציה בסנט לדרוש עליה
יהודית בלתי מוגבלת.

(32) אמרו אחמול או שלשום הודיע העתון שקבוצת סנסורים יצאה ללונדון לדרוש מאטלי עליהיהודית.

- בערב בא אצלי נייריס. שוורץ מציע לו הנהלת ג'וינס בשטח הגרמני לאחר שיתחרר מהצבא בעוד חודש. שאל לעצתי. אמרתי לו שבנסיון שיש לו מהמצב באירופה והמגע שלו עם אמריקנים יוכל לעשות עבודה חשובה באמריקא, אבל בשעה זו הפעולה בקרב הפליטים באירופה יותר חשובה, כי יהדות זו מפלגה עכשיו תפקיד סכריע בגורל הכדיני של הציונות וציוני כמהו המכיר הארץ וקרוב לפליטים דרוש כמדריך. הוא נוסה לקבלת ההצעה אם כי עדיין רוצה להתיישב בדבר.

30.10.45, יום ג'

הטראנו בשמונה בבוקר מפרנקפורט והגענו בעשר לשדה החקופה בוורסייל. חנן שפגש אותנו בפריס מוסר בשם משה כאילו יתנו 20.000 רשיונות והשאר יעבירו לפיליפוויל באלג'יר, ויש להודיע למחנות שהאנשים יסרבו ללכת. יש גם כאילו 400 רשיונות מאלף והמש מאות שהציעו לנו, ומשה מציע לסלוח ליוסלה רוזנזפט. במלון לא מצאתי חדר (רק לאה"צ) והיזה לפולה טרם נחקבלה - בניגוד לידיעה שנחנה לי רוח אחמול. טלפנתי למשרד (באחת עשרה וחצי) - משה לא היה, לוקר לא היה, ודיברתי עם לינסון. לדבריו - לא יודעים כלום על ההצהרה, אלא ששלשום דיברו עם וויסגול, וזה מסר שיודעים רשמית על החלטה עקרונית

(33)